

Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Τον καθένα από μας τον βασανίζει το ερώτημα: τι θα γίνει με μας και τι μας περιμένει μετά το θάνατο; Μία σαφή απάντηση σ' αυτό το ερώτημα μόνοι μας δεν μπορούμε να την βρούμε. Αλλά η Αγία Γραφή και πρώτα απ' όλα ο λόγος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού μας αποκαλύπτουν αυτό το μυστικό. Μας το αποκαλύπτουν επίσης το απολυτικό και το κοντάκιο της μεγάλης αυτής γιορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου και οι εκκλησιαστικοί ύμνοι που ψάλλονται σ' αυτή τη γιορτή.

Θέλω όλοι σας να καταλάβετε, γιατί ο θάνατος της Υπεραγίας Θεοτόκου και Παρθένου Μαρίας λέγεται Κοίμησή της. Ο μέγας απόστολος Ιωάννης ο Θεολόγος στο 20ο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως μιλάει για τον πρώτο και το δεύτερο θάνατο. Ο πρώτος μόνο θάνατος, ο οποίος είναι αναπόφευκτος για όλους τους ανθρώπους, περιμένει και τους αγίους και τους δικαίους. Αλλά ο δεύτερος, ο φοβερός και αιώνιος θάνατος, περιμένει τους μεγάλους και αμετανόητους αμαρτωλούς, οι οποίοι αρνήθηκαν την αγάπη και την δικαιοσύνη του Θεού και είναι καταδικασμένοι να βρίσκονται αιωνίως σε κοινωνία με το διάβολο και τους αγγέλους του.

Στο Ευαγγέλιο του ίδιου μεγάλου αποστόλου και ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου διαβάζουμε τα λόγια του Χριστού, τα οποία είναι πολύ στενά συνδεδεμένα με όσα γράφει η Αποκάλυψη: «αμήν αμήν λέγω υμίν ότι ο τον λόγον μου ακούων και πιστεύων τω πέμψαντί με έχει ζωήν αιώνιον και εις κρίσιν ουκ έρχεται, αλλά μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ιωάν. 5, 24).

Το ακούτε, το καταλαβαίνετε; Νομίζω ότι ακόμα και θα πρέπει να σας κινήσει την περιέργεια το γεγονός ότι όλοι όσοι υπακούουν στο λόγο του Χριστού και πιστεύουν στον Ουράνιο Πατέρα του, ο οποίος τον έστειλε, αμέσως μετά το θάνατο τους θα περάσουν στην αιώνια ζωή. Δεν υπάρχει λόγος να δικαστούν αυτοί

που έχουν ζωντανή πίστη στο Θεό και υπακούουν στις εντολές του.

Και στους μεγάλους δώδεκα αποστόλους είπε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός: «αμὴν λέγω υμῖν ὅτι υμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ υμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ματθ. 19, 28). Δικαστές καὶ κατήγοροι θὰ εἶναι κατὰ τὴν Φοβερά Κρίση τοῦ Θεοῦ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καὶ, βεβαίως, εἶναι τελείως ἀδύνατο νὰ φανταστοῦμε νὰ δικάζονται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καὶ Αἰειπάρθενος Μαρία, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου Ἰωάννης, οἱ μεγάλοι προφῆτες τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Εὐώχ τους ὁποῖους ζωντανούς τους πήρε ὁ Θεὸς στὸν Οὐρανό, ὄλο τὸ ἀμέτρητο πλῆθος τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, οἱ δοξασμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ θαυματουργοὶ με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἅγιο Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας.

Εἶναι ἀδύνατον ἀκόμα καὶ νὰ περάσει ἀπὸ τὸ μυαλό μας ἡ σκέψη πὼς θὰ δικαστοῦν αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἀκουσαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ: «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν» (Λκ. 17, 21). Σ' αὐτούς τους μεγάλους ἀγωνιστὲς τοῦ Χριστοῦ, σαν σε πολῦτιμους ναοὺς κατοικοῦσε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀκόμα καὶ ζώντας στη γῆ, αὐτοὶ βρισκόταν στὴν ἀμεση κοινωνία με τὸν Θεό, ἐπειδὴ ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος μας Ιησούς Χριστός: «Ἐάν τις ἀγαπήσῃ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάν. 14, 23).

Ἡ Ὑπεραγία Παρθένος Μαρία υπήρξε ἀχραντος ναὸς τοῦ Σωτήρος καὶ σ' αὐτὴν κατοίκησε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἀπὸ τὴν ἀγιότατη μήτρα τῆς ἔλαβε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος κατέβηκε ἀπὸ τους Οὐρανοὺς. Γι' αὐτὸ ὁ σωματικὸς τῆς θάνατος δὲν ἦταν θάνατος ἀλλὰ Κοίμησις, δηλαδὴ ἓνα ἀμεσο πέρασμα ἀπὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς τῆς στη Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ.

Μοῦ ἦρθε τώρα στὸ μυαλό καὶ κάτι καινούριο. Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ προηγούμενα κηρύγματα μου σὰς ἔλεγα, ὅτι ἔχουμε κάθε λόγο νὰ πιστεύουμε, ὅτι καὶ τὸ σῶμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου με τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐγίνε ἀφθαρτο καὶ ἀνελήφθη στὸς οὐρανοὺς. Αὐτὸ μὰς λέει καὶ τὸ κοντάκιο τῆς μεγάλης γιορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον».

Προσέξτε: «τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν». Σκεπτόμενοι αὐτὸ, ἀς θυμηθοῦμε καὶ τι γράφει ἡ Ἁγία Γραφή γιὰ τὸ θάνατο τοῦ μεγαλυτέρου προφήτη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοῦ Μωυσῆ στο 34ο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τοῦ Δευτερονομίου, ὅτι πέθανε σύμφωνα με τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στὸ ὄρος Νεβὼ καὶ τάφηκε στη γῆ Μωάβ. Ὁ τάφος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προφήτη ἔπρεπε νὰ εἶναι γιὰ πάντα τὸπος προσκυνήματος γιὰ ὄλο τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅμως στη Βίβλο διαβάζουμε, ὅτι: «οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης» (Δευτ. 34, 6). Ὅμως κατὰ τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου στὸ ὄρος Θαβὼρ ἐφανίστηκε ὁ Μωυσῆς στὸν Κύριο καὶ Δεσπότη του τὸν Ἰησοῦ μαζί με τὸν προφήτη Ἡλία, ὁ ὁποῖος ἀρπάχτηκε

ζωντανός στους ουρανούς.

Νομίζω ότι δεν θα είναι αμαρτία αν θα πούμε, ότι το σώμα του μεγάλου Μωυσή, όπως και το σώμα της Υπεραγίας Θεοτόκου, με τη δύναμη του Θεού, έμεινε άφθαρτο. Γι' αυτό και ο τάφος του είναι άγνωστος.

Να σκεφτόμαστε, αδελφοί και αδελφές μου, την μακάρια Κοίμηση της Υπεραγίας Παρθένου Μαρίας και να θυμόμαστε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: «Αμήν αμήν λέγω υμίν ότι ο τον λόγον μου ακούων και πιστεύων τω πέμψαντί με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν ουκ έρχεται, αλλά μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν» (Ίωάν. 5, 24). Να μάς αξιώσει ο Θεός να γευθούμε και εμείς οι αμαρτωλοί τη μεγάλη αυτή χαρά, με τη χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, φ η δόξα και το κράτος συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω Παναγίω Αυτού Πνεύματι εις τους αιώνας. Αμήν.

ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΙΜΑΙΑΣ, ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ, ΤΟΜΟΣ Γ', ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ"

Πηγή: www.impantokratoros.gr